Das Traumabenteuer – eine Freundschaftsgeschichte

Aus dem Freundschaftsbuch von Nele Palmtag:
Meine Freundinnen und Freunde – zum Eintragen mit Pinsel, Stempel, Kleber.
Carlsen Verlag GmbH 2022. Alle Rechte vorbehalten.

Übersetzung ins Rumänische von Jacqueline Tendler.

Aventura cu visele

Povestea unei prietenii

Line, Sammy și Kät sunt chiar prieteni buni. Celor trei le place să facă totul împreună – ei, aproape tot. Așa cum se întâmplă. Câteodată Line și Kät parcă ar fi niște îndrăgostiți. Își apropie capetele, șușotesc și chicotesc și merg numai împreună la toaletă. Pe Sammy asta îl cam enervează. Numește asta „nivel roșu de alertă“ și preferă să se ducă să joace fotbal.

Uneori, nimeni nu știe de ce, Kät și Line se poartă din senin ca șoarecele și pisica. Kät o repede: „Line, proasto! Totdeauna vrei să hotărâști tu. Nu mai ești prietena mea! Pfi, am terminat!“ Urmează ceartă și proastă dizpoziție. Atunci Line se joacă cu Sammy, de exemplu de-a cățelul cu zgardă și altele. Lui Kät oricum nu-i plac câinii. Ei, nici nu trebuie să faci totdeauna totul împreună.

În ziua următoare, dispoziția e cu totul alta. Kät are o propunere și miaună: „Haideți să exersăm apropiatul pe furiș“, iar Sam strigă: „Hai să tragem cu arcul!“, și Line: „Să prindem caii sălbatici!“ Și, iute ca săgeata, cei trei o iau la goană, ținându-se de mână.

Ce găsesc toți trei cel mai grozav este să constuiască căsuțe. Un fel de cort, care arată ca un tipi amerindian. Sunt chiar pricepuți. Cel mai mult le-ar place să și locuiască în tipiul lor, cu mâncat și dormit și cu toate. Dar când e mai frumos, vine Bea, educatoarea, și spune: „Copii, îmi pare rău, imediat se termină timpul de joacă. Strângeți lucrurile“. Asta e chiar enervant!

Dar azi se întâmplă o minune. Azi după masă vine Bea și anunță: „Mâine facem o serbare cu dormit la grădiniță. Dacă veniți toți, lăsăm tipiul așa și puteți să dormiți în el“. Hei, super!

Line strigă: „Îmi iau lanterna!“

„Și eu“, spune Kät „aduc mâncare pentru miezul nopții, ca să nu murim de foame“. Numai Sammy e foarte liniștit și dintr-o dată nu mai spune nimic. Bea îl întreabă: „Ce-i cu tine, Sammy? N-ai chef?“ Sammy ezită. Până la urmă spune: „Chestia e că n-am dormit niciodată singur undeva. Nici măcar la bunica mea!“

„Păi, de ce ți-e frică?“, întreabă Bea.

Sam șoptește, așa de încet, că abia se aude: „De vise urâte!“ Toți se uită încurcați. Kät vine lângă Sam și miorlăie: „Păi Sam-Sam, doar eu dorm lângă tine! Văd grozav în întuneric. Îmi arăt ghearele și scuip – și atunci nici un vis n-o să îndrăznească să se apropie de tine, mai ales nu un vis urât“.

„Exact“, spune Line, „doar suntem toți împreună aici. Poți să dormi la mijloc și noi te păzim“.

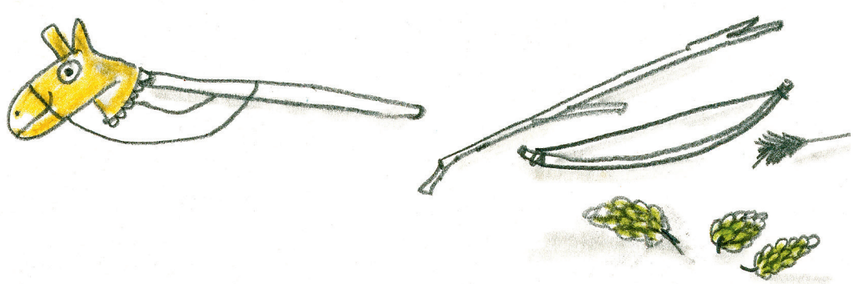

Atunci Bea aduce un inel mare cât o farfurie, împodobit cu pene și perle. În inel e o plasă formată din șnururi. I-l dă lui Sam, triumfătoare. „Asta e o capcană indiană de vise. O atârnăm peste locul unde dormi și, hop, toate visele urâte rămân prinse în ea, și pe tine te lasă în pace“.
Copiii se uită neîncrezători la capcana de vise. Sam spune, curajos: „Mulțumesc“. Însă prietenilor săi le spune: „Pe naiba, o știu pe asta deja. Ca să fiu sincer, visele mele sunt mult prea mari pentru o plasă așa minusculă!“ Line începe să radieze; ca întotdeauna când are o idee genială. „Știu ce facem! Construim o capcană de vise chiar periculoasă. Una în care rămâne prins și cel mai mare vis!“ Zis și făcut.

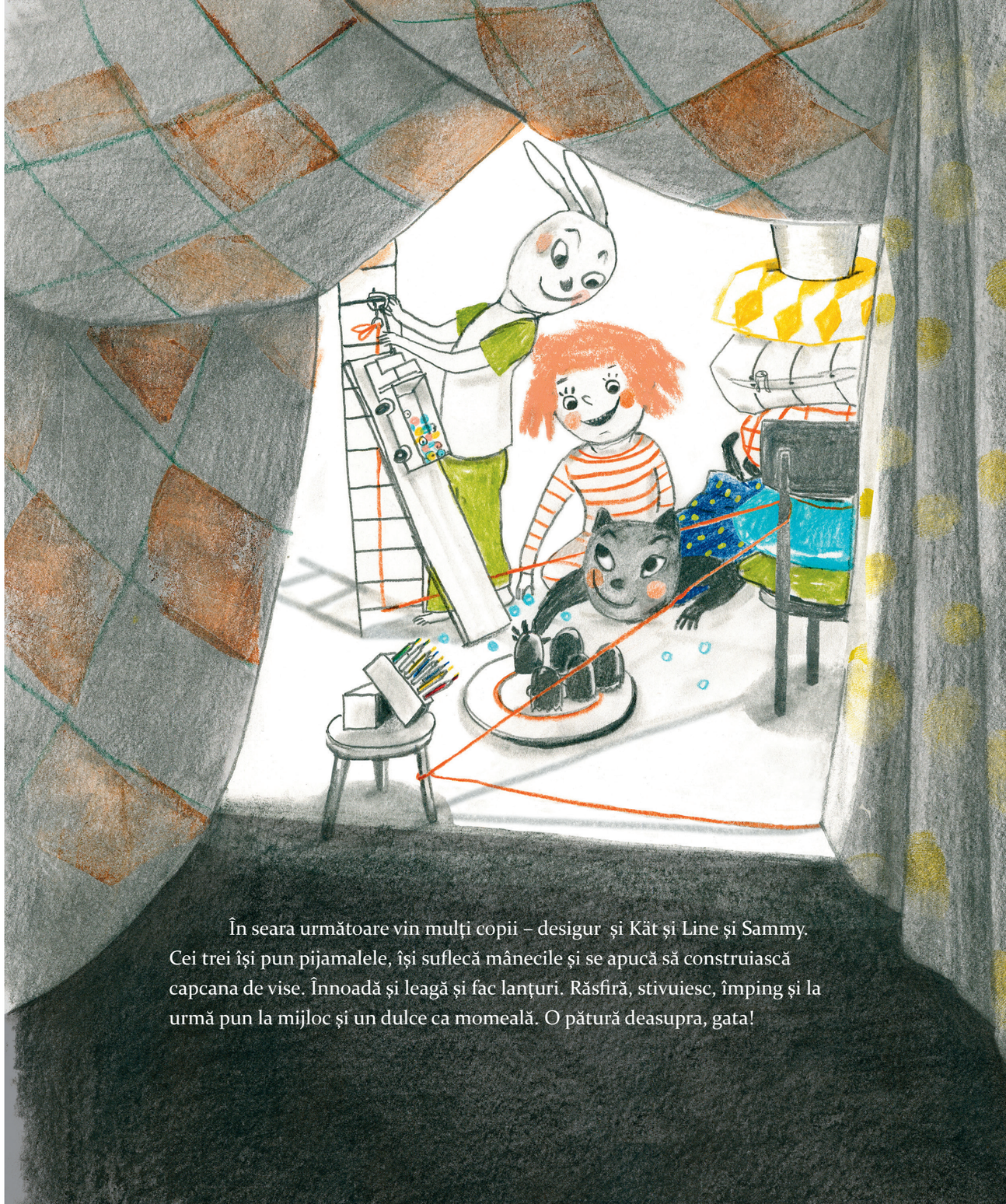

În seara următoare vin mulți copii – desigur și Kät și Line și Sammy. Cei trei își pun pijamalele, își suflecă mânecile și se apucă să construiască capcana de vise. Înnoadă și leagă și fac lanțuri. Răsfiră, stivuiesc, împing și la urmă pun la mijloc și un dulce ca momeală. O pătură deasupra, gata!

Se așează în bârlogul lor și mănâncă restul de biscuiți. Kät și-a sacrificat toate proviziile.
Între timp s-a făcut chiar târziu și întuneric. Bea îi cheamă să se spele pe dinți, să le citească o poveste de noapte bună și să cânte un cântec frumos de noapte. Apoi merge fiecare la culcușul său și se stinge lumina!
Line, Kät și Sammy intră de-a bușilea în tipiul lor. O vreme se mai aud chicote din toate camerele, apoi se face liniște.
Kät se ghemuiește pe locul ei de dormit, în căutarea unei poziții potrivite.
Line își bâțâie picioarele în sacul de dormit și se joacă cu lanterna. „On“, „Off“, „test, test“. Domnește o așteptare încordată.
Sammy cască, e întins comod la mijloc.

După ceva timp, aproape adormiseră, se aude brusc un zgomot. Se vede o umbră neagră; cu gheare și un cap monstruos. Imediat se trezesc complet! Kät scuipă și se uită urât, iar ochii îi fulgeră mânioși în întuneric. Line trage bine de frânghie. Cu un „poc!“ tare, coșmarul se împiedică și cade în capcană.
„Aoleo, cred că l-am prins!“
Line aprinde lumina.

În capcana din fața tipiului e prinsă: Bea, educatoarea!
Picioarele i s-au încurcat în frânghia lui Line. Pernele aranjate una peste alta au alunecat pe ea. Ce a mai rămas din sărutul de spumă, s-a lipit de pantaloni. Bea se uită cu ochi mari de la unul la altul.
Ocărăște: „Ce porcărie! Ce lipicios!“ Dar apoi o pufnește un râs nebun, de-abia izbutește să spună: „Am vrut doar să mă asigur că Sammy visează ceva frumos. Dar cu așa prieteni săritori, Sammy, atunci precis asa e“. Acum toți se uită la Sam, care doarme! Probabil că este singurul care n-a auzit deloc agitația. Doarme liniștit între prietenii lui.
Ei, atunci a meritat osteneala!

A doua zi dimineața toți sunt mândri și bine dispuși. Au petrecut cu adevărat o noapte în tipiul lor – cu toții. Probabil că Sammy a avut visele cele mai frumoase. Încă puțin somnoros, anunță: „Știți ceva? Împotriva coșmarurilor ajută de fapt cel mai bine o prietenie la cataramă“.